

گفت‌وگوی صبا با عوامل فیلم سینمایی «بازی خونی» کشمکشی میان تیم قهرمان و ضدقهرمان

فیلم «بازی خونی» دومین فیلم حسین میرزامحمدی است که سال ۱۴۰۱ با فیلم کت جرمی در جشنواره فیلم فجر حضور داشت و حالا با این فیلم در بخش مسابقه جشنواره ۴۳ حضور دارد و در اولین روز جشنواره در سانس دوم سالن رسانه‌ها و منتقدان به نمایش در می‌آید. با عوامل این فیلم گفت‌وگویی داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

مهديه مالكي
گفت و گو

حسین میرزامحمدی کارگردان:

وجه تمایز «بازی خونی» فضا سازی و اتمسفر فیلم است

درباره سوژه فیلم که به مقطعی ملتهدب در دهه ۶۰ پرداخته‌اید، بگویید؟

این فیلم درباره گروه چریکی «سربداران» است که معتقد به جنگ‌های پارتیزانی بوده و پیرو مکتب نظامی مائوریست بودند که طی عملیاتی برای تسخیر شهرها اقدام می‌کردند. گروه سربداران معتقد بودند با شروع جبهه سومی در شمال کشور و تسخیر شهر آمل می‌توانند بر شهرهای شمالی کشور مسلط شده و به سمت کرمانشاه و تهران حرکت کنند. این فیلم به ماجرای پاییز و زمستان این گروهک در سال ۱۳۶۰ می‌پردازد که نقطه عطف آن، ۶ بهمن ماه و ماجرای ورود این گروهک به شهر آمل می‌باشد که با نیروهای مردمی و نظامی برای حفاظت از شهر روبه‌رو می‌شوند.

در «بازی خونی» به سوژه‌ای سیاسی در تاریخ معاصر پرداخته‌اید آیا اثرتان را باید در زائر تاریخی مورد توجه قرار بدهیم؟

زائر فیلم «بازی خونی» بیشتر جاسوسی-معمایی است و کشمکشی میان تیم قهرمان و ضدقهرمان برای خنثی سازی عملکردهای یکدیگر وجود دارد و بیشترین روایت و تاکید فیلم بر سیدین به روز ۶ بهمن است که فیلم با روایت حماسه ۶ بهمن پایان می‌یابد.

پرداختن به موضوعات تاریخی چقدر اهمیت دارد؟

اصولاً ساخت فیلم‌هایی با موضوع‌های تاریخی جزو لاینفک این دنیاست و معمولاً در هر کشوری سعی می‌شود به بحث‌ها و اقدامات ملی از درچه هنر پرداخته شود تا جنبه آرتیستی به خود بگیرد ولی چگونگی روایت آن به شکلی که مخاطب و نسل جدید با آن ارتباط بگیرد اهمیت دارد. مهمترین رکن آن است که در چنین فیلم‌هایی، استناد تاریخی حفظ شده و روایت، پرداخت درام و زبان تصویر بر اساس زمانه ترسیم شود. اصولاً سینمای آمریکا یکی از سفارشی‌ترین سینماهای دنیاست برای مثال فیلم آقای نولان که درباره بمباران هیروشیماست یک فیلم سفارشی است که خیلی هوشمندانه دلیل ساخت بمب هسته‌ای را با زبان هنر، صلح معرفی می‌کند و این فیلم در جهان پخش می‌شود و مردم از آن استقبال می‌کنند.

برای جذب مخاطب از چه شیوه‌ای برای روایت این واقعه تاریخی استفاده کرده‌اید؟

ساخت این فیلم از دو منظر برای من جذاب بود. یکی در محتوا که این واقعه به شکلی روایت شود که خوانش جدیدی از اتفاقات دهه شصت داشته باشیم و در فرم و اجرا ساخت به گونه‌ای که این اتفاق را با زبان تصویری جدیدی روایت کنیم. در سال‌های اخیر به اتفاقات دهه ۶۰ زیاد پرداخته شده و جذب مخاطب به چنین داستان‌هایی چالش اصلی چنین فیلم‌هایی است به همین دلیل ما سعی کردیم در تصویر و درام، خوانش و مسیر جدیدی از این رویدادها به مخاطب نشان دهیم.

به عنوان کارگردان به هدف خود در ساخت این فیلم دست یافته‌اید؟

هیچ فیلمسازی نمی‌تواند ادعا کند که به تمام اهداف خود در ساخت فیلم دست یافته ولی صددرصد تلاش برای

دستیابی به آن هدف انجام شده است و همه عوامل تمام تلاش خود را برای تولید هر چه بهتر این فیلم به کار بسته‌اند. آقای پروینی برای شکل‌گیری این مدل از فیلم بسیار همراه بودند و دست ما را باز گذاشتند و سعی کردند محدودیتی در این قضیه وجود نداشته باشد و حال خوبی میان اعضای تیم شکل گرفته بود که تا آخرین روز وجود داشت.

منشأ این حال خوب میان اعضای گروه چه بوده است؟

کارگردان خداوندگار صحنه نیست و هیچگاه به تنهایی نمی‌تواند یک فیلم را به خوبی تولید کند و این فیلم سخت بود چون مربوط به دورانی می‌شد که من در آن زیست نکرده بودم و با آن حال و هوا غریبه بود. کارگردان باید در پیشبرد کرد از تجربیات عوامل فیلم استفاده کند در همین راستا من نیز از تجربه‌های همکارانی که تجربه چنین فیلم‌هایی را داشتند استفاده کردم. برای من این تجربیات بسیار بارز ترش بود.

انتخاب بازیگران به چه شیوه‌ای بود؟

من در این فیلم به دلیل نوع خاص ساخت فیلم به ترکیب بازیگران توجه کردم و به دنبال بازیگران همراه بودم تا در تجربه این نوع فیلمسازی با من همراه شوند و از انتخاب همه بازیگران بسیار راضی هستم و از همراهی و صبوری آنها سپاسگزارم. مهمترین ویژگی تیم بازیگران این فیلم تلاش زیاد برای ساخت کاراکتر بود که با همکاری هم سعی کردیم به جهان آن کاراکتر دست پیدا کنیم. هیچ بازیگر و کارگردانی نمی‌تواند بگوید این کار صد من است و تنها پیشرفت نشان دهنده مسیر درست است.

چالش اصلی این فیلم سینمایی برای شما در قامت کارگردان چه بود؟

تعداد بازیگران و هنروران فراوان، تعدد لوکیشن‌ها و برقراری آرامش برای کل تیم تا پایان کار از جمله چالش‌های کارگردانی در این فیلم بود ضمن اینکه موضوع فیلم به برهه‌ای از تاریخ می‌پرداخت که آن را نمی‌شناختم و فقط درباره آن مطالعه کرده بودم و باید ذهنیات خود را در ساخت اجرایی می‌کردم.

چند درصد از این فیلم بر اساس واقعیت بوده است؟

این فیلم بر مبنای واقعیت‌های تاریخی بود ولی بستر درام، داستانی‌ها و روایت‌های فیلم واقعی نیست و بر اساس برداشت‌های ما از خوانش‌های متعدد آن دوره است.

به نظر شما نقطه قوت این فیلم کدام قسمت است؟

تلاش من برای دستیابی به یک روایت جدید در زمینه درام و تصویر اتفاقات دهه شصت، فضا سازی و اتمسفر متفاوت فیلم «بازی خونی» و وجه تمایز این فیلم با سایر فیلم‌های مشابه است.

برای فیلم «بازی خونی» در جشنواره فجر چه اتفاقی رخ خواهد داد؟

با توجه به تجربه‌هایی که از شرکت در جشنواره‌ها دارم می‌توانم بگویم جشنواره‌ها غیرقابل پیش بینی هستند و جشنواره فیلم فجر آینه سینمای ایران است. بنابراین قرار گرفتن در این بستر برای من بسیار جذاب است. جایزه گرفتن و تقدیر شدن برای هر انسانی جذاب و شیرین است ولی نقطه آرامش و امن من برقراری دیالوگ میان مخاطبین فیلم است و همین عامل برای من رضایت بخش خواهد بود.

من در انتخاب فیلمنامه‌ها خط و مشی خاصی دارم که همواره آن را رعایت می‌کنم ولی هر فیلمی جهان، منحصر به فرد خودش را دارد که باید بر آن اساس ساخته شود به همین دلیل هر فیلمی برای من چالش‌های خاص خودش را دارد.

سارا حاتم‌ی بازیگر:

جذابیت فیلم‌های تاریخی بستگی به سلیقه افراد دارد

لطفاً در مورد نقشتان در فیلم «بازی خونی» صحبت کنید و اینکه چه چیزی باعث شد این نقش را بپذیرید؟

اولین چیزی که برای من جذاب بود خود نقش بود چون که این شخصیت یک کاراکتر ثابت نیست بلکه همزمان چندین شخصیت مختلف را ایفا می‌کند در واقع، در موقعیت‌های مختلف، شخصیت من کاملاً تغییر می‌کند و تبدیل به شخصیتی دیگر می‌شود و این نکته برای من جذاب‌ترین ویژگی نقش بود، چون احساس می‌کردم به طور همزمان دو یا سه نقش مختلف را بازی می‌کنم.

از ویژگی‌های نقشی که ایفا می‌کنید بگویید و چه فاکتورهایی باعث جذابیت این نقش است؟

کاراکتر من چندین بعد مختلف دارد و هر کدام از این ابعاد مکمل دیگری هستند هر شخصیت در خدمت یک هدف مشخص است، به طوری که هر کدام به نوعی برای پیشبرد داستان ضروری هستند. این

نوع پیچیدگی شخصیت‌ها برای من جذاب بود، چرا که در قالب یک فرد، شخصیت‌های مختلفی را بازی می‌کردم. واقعاً بازی کردن همزمان در چندین شخصیت مختلف و شیفت‌های متعدد کاراکترها گرچه سخت بود ولی تجربه جدید و جالبی بود چون این نوع بازیگری نیاز به آمادگی ذهنی و فیزیکی خاصی دارد و همین باعث شد به این نقش علاقه‌مند شوم.

این فیلم برای شما تجربه‌ای متفاوت از سایر کارهای شما بود؟
بله، این فیلم در یک دهه تاریخی خاص می‌گذرد که من شخصاً هیچ‌گونه ارتباطی با آن زمان نداشتم چون در آن دوره زیست نکردم و در سال‌های بعد از آن زمان به دنیا آمده‌ام به همین دلیل باید خودم را به دنیای دیگری وارد می‌کردم و این کار چالش برانگیز بود، چون باید از فضای تاریخی و شرایط آن زمان آگاهی پیدا می‌کردم و شخصیت خود را به آن زمان و شرایط تطبیق می‌دادم.

چطور با این چالش‌ها مواجه شدید و چه اقداماتی برای آماده‌سازی برای نقش انجام دادید؟

برای ایفای این نقش، من تحقیقات زیادی انجام دادم، کتاب‌های تاریخی خواندم و حتی با افرادی که به نوعی با آن دوره تاریخی ارتباط داشتند، صحبت کردم. همچنین برای آمادگی فیزیکی، تمرینات سخت بدنی و تیراندازی را انجام دادم. این کارها کمک کرد تا بهتر بتوانم وارد نقش شوم و احساس کنم که در آن زمان و شرایط خاص زندگی می‌کنم.

آیا شخصیتی که بازی کردید شباهتی به شخصیت خودتان دارد؟

تفاوت‌های زیادی بین من و شخصیت این فیلم وجود دارد اما ویژگی‌های کلی شخصیت مثل درون‌گرایی یا برون‌گرایی می‌تواند شباهت‌هایی به برخی ویژگی‌های شخصیتی من داشته باشد.

بازیگری در این فیلم برای شما چه تجربه‌ای به همراه داشت؟
این فیلم به من این امکان را داد که توانایی‌های بازیگری خود را در قالب یک شخصیت پیچیده و چند بعدی امتحان کنم. همینطور چالش‌های مختلف فیزیکی و ذهنی زیادی برای من داشت، مثل بازی با لپچه‌های مختلف یا تغییرات رفتاری در هر شخصیت. این تجربیات قطعاً به رشد بازیگری من کمک کردند.

بدل کاری‌های این کاراکتر را خودتان انجام دادید؟

این نقش بدلکاری‌هایی داشت که آن را با بدلکار تمرین کرده و حدود نود درصد آن را خودم انجام دادم چون احساس می‌کردم این کاراکتر توانمندی انجام این حرکات را دارد که اگر آن را خودم انجام ندهم گویی از شخصیت این کاراکتر کم گذاشته‌ام به همین دلیل برای انجام این حرکات آموزش دیدم و با کمک بدلکار گروه این حرکات را خودم انجام دادم.

کار با کارگردان «بازی خونی» چگونه بود؟

کار با آقای میرزامحمدی برای من یک تجربه فوق‌العاده بود. ایشان این فضا را به بازیگر می‌دهد که پیشنهادات خود را مطرح کرده و در فرآیند خلق شخصیت و داستان مشارکت کند و این نوع همکاری برای من بسیار ارزشمند بود و باعث شد کار من راحت‌تر پیش برود.

به عنوان بازیگر نسل جدید، ساخت

فیلم‌های تاریخی را برای سینمای ایران چقدر ضروری می‌دانید؟

به نظر من، سینمای ایران نیازمند ساخت فیلم‌های تاریخی است چون این نوع فیلم‌ها علاوه بر روایت تاریخ، به نسل جدید کمک می‌کند تا با تاریخ کشور خود آشنا شود. البته جذابیت این فیلم‌ها بستگی به سلیقه افراد دارد، اما برای کسانی که به تاریخ علاقه‌مند هستند، این فیلم‌ها می‌توانند بسیار جذاب و آموزنده باشند.

پروژه‌های جدیدی در دست دارید؟

بله، در حال حاضر در پروژه جدیدی مشغول به کار هستم. البته به دلیل شرایط خاص، هنوز نمی‌توانم جزئیات دقیقی از آن بیان کنم، اما مطمئن‌اند آینده اطلاعات بیشتری در این زمینه خواهیم داشت.

